# A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nagytanács)

2010. október 26. *

A C-482/08. sz. ügyben,

az EU 35. cikk (6) bekezdése alapján megsemmisítés iránt 2008. november 6-án

**Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága** (képviselik: V. Jackson és I. Rao, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: T. Ward barrister)

felperesnek

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselik: J. Schutte és R. Szostak, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

* Az eljárás nyelve: angol.

támogatják:

a **Spanyol Királyság** (képviseli: J. M. Rodríguez Cárcamo, meghatalmazotti minőségben)

az **Európai Bizottság** (képviselik: M. Wilderspin és B. D., Simon, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

beavatkozók,

benyújtott keresete tárgyában,

A BÍRÓSÁG (nagytanács),

tagjai: V. Skouris elnök, A. Tizzano, J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, J.-C. Bonichot (előadó) és A. Arabadjiev tanácselnökök, G. Arestis, A. Borg Barthet, M. Ilešič, J. Malenovský, L. Bay Larsen, P. Lindh és T. von Danwitz bírák,

főtanácsnok: P. Mengozzi,
hivatalvezető: R. Şereş tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2010. április 14-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2010. június 24-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

**Ítéletet**

1 Keresetlevelével Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága azt kéri a Bíróságtól, hogy egyrészt semmisítse meg a vízuminformációs rendszerhez (VIS) a tagállamok kijelölt hatóságai, valamint az Europol számára a terrorcselekmények és egyéb súlyos bűncselekmények megelőzése, felderítése és kivizsgálása érdekében, betekintés céljából történő hozzáférésről szóló, 2008. június 23-i 2008/633/IB tanácsi kerethatározatot (HL L 218., 129. o.), másrészt pedig, hogy tartsa fenn e határozat joghatásait, kivéve, amennyiben a határozat kizárja az említett tagállamot a határozat alkalmazásában való részvételből.

## Jogi háttér

*A schengeni vívmányoknak az Európai Unió keretébe történő beillesztéséről szóló jegyzőkönyv*

2 Az Amszterdami Szerződéssel az EU- és az EK-Szerződéshez csatolt, a schengeni vívmányoknak az Európai Unió keretébe történő beillesztéséről szóló jegyzőkönyv (a továbbiakban: schengeni jegyzőkönyv) 1. cikke értelmében az Európai Unió tizenhárom tagállama felhatalmazást kap arra, hogy egymás között megerősített együttműködést hozzanak létre az említett jegyzőkönyv mellékletében meghatározott schengeni vívmányok hatálya alá eső területeken.

3 A schengeni vívmányok közé tartozik többek között a Benelux Gazdasági Unió, a Németországi Szövetségi Köztársaság és a Francia Köztársaság kormányai között a közös határaikon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló, Schengenben 1985. június 14-én aláírt megállapodás (HL 2000. L 239., 13. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 2. kötet, 3. o., a továbbiakban: schengeni megállapodás), valamint a schengeni megállapodás végrehajtásáról szóló, Schengenben 1990. június 19-én aláírt egyezmény (HL 2000. L 239., 19. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 2. kötet, 9. o., a továbbiakban: SMVE). E két okmány közös neve: „schengeni megállapodások".

4 Az említett jegyzőkönyv 4. cikke szerint:

„Írország, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága, amelyekre nézve a schengeni vívmányok nem kötelezőek, bármikor kérhetik, hogy a schengeni vívmányok rendelkezései egy részének vagy egészének alkalmazásában részt vehessenek.

A Tanács a kérelemről az 1. cikkben említett tagjainak és az érintett államok kormánya képviselőinek egyhangú szavazatával határoz."

5 A schengeni jegyzőkönyv 5. cikkének (1) bekezdése a következőt mondja ki:

„(1) A szerződések vonatkozó rendelkezéseinek hatálya kiterjed a schengeni vívmányokon alapuló javaslatokra és kezdeményezésekre.

Ebben az összefüggésben, ha Írország vagy az Egyesült Királyság vagy egyik sem jelenti be részvételi szándékát ésszerű időn belül írásban a Tanács elnökének, az [EK] 11. cikkében, illetve az [EU] 40. cikkében említett felhatalmazást az 1. cikkben említett tagállamok részére, illetve – amennyiben az együttműködés kérdéses területein valamelyikük részt kíván venni – Írország vagy az Egyesült Királyság részére megadottnak kell tekinteni."

*Az 1999/437/EK határozat*

6 A Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között, e két államnak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról kötött megállapodás alkalmazását szolgáló egyes szabályokról szóló, 1999. május 17-i tanács határozat (HL L 176., 31. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 1. kötet, 165. o.) 1. cikke értelmében:

„Az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság közötti, 1999. május 18-án e két államnak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról kötött megállapodásban […] meghatá-

rozott eljárásokat azoknak a rendelkezéseknek a továbbfejlesztésére tett javaslatok és kezdeményezések során alkalmazzák, amelyek tekintetében a Schengeni Jegyzőkönyv megerősített együttműködést engedélyez, és amelyek a következő területek egyikéhez tartoznak:

[…]

B. Rövid távú tartózkodásra jogosító vízumok, különösen az egységes vízumra vonatkozó szabályok, azoknak az országoknak a jegyzéke, amelyek állampolgárainak vízumra van szüksége az érintett államokba, és azoknak, amelyek állampolgárai mentesek a vízumkötelezettség alól, valamint az egységes vízum kiadásának eljárása és feltételei, továbbá együttműködés és konzultáció a vízumkiadásra jogosult szervek között […]”

*A 2000/365/EK és a 2004/926/EK határozat*

7 A Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának a schengeni vívmányok egyes rendelkezéseinek alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről szóló, 2000. május 29-i 2000/365/EK tanácsi határozat (HL L 131., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 1. kötet, 178. o.) 1. cikke felsorolja a schengeni megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény azon cikkeit, amelyek a schengeni vívmányok azon rendelkezéseire vonatkoznak, amelyek alkalmazásában az Egyesült Királyság részt vesz. Ezek között szerepel különösen az ezen egyezmény III. címében szereplő, a rendőrségi együttműködés területére vonatkozó néhány rendelkezés, az ellenőrzések belső határokon való megszüntetésére és a személyek mozgására vonatkozó rendelkezések azonban nem, így az említett egyezmény II. címében szereplő közös vízumpolitika sem.

8 A schengeni vívmányok rendelkezései egyes részeinek Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága által való alkalmazásáról szóló, 2004. december 22-i 2004/926/EK tanácsi határozat (HL L 395., 70. o.) értelmében a 2000/365 határozat rendelkezéseit az Egyesült Királyságra vonatkozóan 2005. január 1-jétől kell alkalmazni.

*A 2004/512/EK határozat*

9 A Vízuminformációs Rendszer létrehozásáról szóló, 2004. június 8-i 2004/512/EK tanácsi határozat (HL L 213., 5. o.) a VIS-t a tagállamok közötti, vízumokra vonatkozó adatok cseréjére szolgáló rendszerként hozta létre.

*A 767/2008/EK rendelet*

10 A vízuminformációs rendszerről (VIS) és a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumokra vonatkozó adatok tagállamok közötti cseréjéről szóló, 2008. július 9-i 767/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (VIS-rendelet) (HL L 218., 60. o.; a továbbiakban: a VIS-rendelet) (29) preambulumbekezdése értelmében:

„Ez a rendelet a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyekben az Egyesült Királyság – a […] 2000/365 […] határozattal és a későbbi […] 2004/926 […] határozattal összhangban – nem vesz részt. Az Egyesült

Királyság így e rendelet elfogadásában nem vesz részt, az rá nézve nem kötelező, és nem alkalmazandó."

11 A VIS-rendeletnek „A rendelet tárgya és hatálya" címet viselő 1. cikke értelmében:

„Ez a rendelet meghatározza a 2004/512/EK határozat 1. cikke szerint létrehozott vízuminformációs rendszer (VIS) célját, működőképességét és feladatait. Megállapítja a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumkérelmekre és az azokhoz kapcsolódó határozatokra vonatkozó adatok tagállamok közötti cseréjének feltételeit és eljárásait, beleértve a vízum törlésére, visszavonására vagy meghosszabbítására vonatkozó határozatokat, az ilyen kérelmek és az ezekhez kapcsolódó határozatok megvizsgálásának megkönnyítése érdekében."

12 A VIS-rendelet 2. cikke értelmében:

„A VIS célja, hogy a kérelmekkel és az ezekhez kapcsolódó határozatokkal kapcsolatos adatok tagállamok közötti cseréjének megkönnyítése révén javítsa a közös vízumpolitika végrehajtását, a konzuli együttműködést és a központi vízumhatóságok közötti konzultációt az alábbiak érdekében:

a) vízumkérelmezési eljárás megkönnyítése;

b) annak megelőzése, hogy a kérelem elbírálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó kritériumok kikerülhetők legyenek;

c) a csalás elleni küzdelem megkönnyítése;

d) a külső határátkelőhelyeken és a tagállamok területén belüli ellenőrzések megkönnyítése;

e) segítségnyújtás az olyan személyek azonosításában, akik esetleg nem, vagy már nem teljesítik a tagállamok területére történő beutazásra, az ott-tartózkodásra vagy letelepedésre vonatkozó feltételeket;

f) az [egy harmadik ország állampolgára által a tagállamok egyikében benyújtott menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló, 2003. február 18-i] 343/2003/EK tanácsi rendelet [(HL L 50., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás: 19. fejezet., 6. kötet, 109. o.)] végrehajtásának megkönnyítése;

g) hozzájárulás a bármely tagállam belső biztonságát fenyegető veszélyek megelőzéséhez."

13 A VIS-rendeletnek „A terrorcselekmények és más súlyos bűncselekmények megelőzése, felderítése és kivizsgálása céljából rendelkezésre álló adatok" címet viselő 3. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A tagállamok kijelölt hatóságai meghatározott esetben és indokolással ellátott, írásban vagy elektronikus úton továbbított kérelmet követően hozzáférhetnek a 9–14. cikkben említett, a VIS-ben tárolt adatokhoz, ha megalapozottan feltételezhető, hogy a VIS adataiba történő betekintés érdemben hozzájárul a terrorcselekmények vagy más súlyos bűncselekmények megelőzéséhez, felderítéséhez vagy

kivizsgálásához. Az Europol megbízatásának keretein belül, illetve amikor az a feladatainak ellátásához szükséges, hozzáférhet a VIS-hez."

(2) Az (1) bekezdésben említett betekintést központi hozzáférési pont(ok)on keresztül hajtják végre, amely(ek) a […] 2008/633 [...] határozatban meghatározott eljárások szigorú betartásának biztosításáért felelős(ek)."

*A 2008/633 határozat*

14 A jelen keresetben megtámadott jogi aktus, a 2008/633 határozat (1)–(5) preambulumbekezdése a következőképpen szól:

„(1) A […] 2004/512/EK […] határozat a VIS-t a tagállamok közötti vízumadatok cseréjére szolgáló rendszerként hozta létre. A VIS létrehozása az egyik legfontosabb európai uniós kezdeményezés a jog érvényesülésén, a szabadságon és a biztonságon alapuló térség megteremtését célzó szakpolitikák keretén belül. A VIS célkitűzése a közös vízumpolitika megvalósításának javítása, valamint egyértelműen meghatározott és ellenőrzött feltételekkel a belső biztonsághoz és a terrorizmus elleni küzdelemhez való hozzájárulás.

(2) 2005. március 7-i ülésén a Tanács elfogadta azokat a következtetéseket, amelyek szerint »a belső biztonság és a terrorizmus elleni küzdelem fejlesztése céljának teljes mértékű elérése érdekében« a tagállamok belső biztonságért felelős hatóságai számára biztosítani kell a VIS-hez történő hozzáférést »a bűncselekmények – beleértve a terrorcselekményeket és a terrorfenyegetést is – megelőzésével,

felderítésével és kivizsgálásával összefüggő kötelezettségeik teljesítése során«, »azzal a feltétellel, hogy szigorúan be kell tartani a személyes adatok védelmére vonatkozó szabályokat«.

(3) A terrorizmus és egyéb súlyos bűncselekmények elleni küzdelemben alapvető fontosságú, hogy az illetékes szolgálatok saját területükön teljes körű és naprakész információkkal rendelkezzenek. A tagállamok illetékes nemzeti szolgálatainak feladatuk elvégzéséhez információkra van szükségük. A VIS-ben tárolt információk szükségesek lehetnek a terrorizmus és a súlyos bűncselekmények megelőzése és az ellenük való küzdelem céljából, ezért az e határozatban előírt feltételek mellett a kijelölt hatóságok számára konzultációs célú hozzáférést kell biztosítani ezekhez az adatokhoz.

(4) Ezenkívül az Európai Tanács megállapította, hogy a bűncselekmények megelőzésének, elemzésének és kivizsgálásának az Unió egész területén való támogatásával az Europol kulcsfontosságú szerepet játszik a tagállamok hatóságainak a határokon átnyúló bűnözés kivizsgálásában folytatott együttműködése tekintetében. Következésképp feladatainak keretében és az Európai Rendőrségi Hivatal létrehozásáról szóló, 1995. július 26-i egyezménynek (HL C 316., 2. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 8. kötet, 12. o.) megfelelően az Europol számára szintén hozzáférést kell biztosítani a VIS-adatokhoz.

(5) Ez a határozat kiegészíti a […] [VIS-] rendeletet oly módon, hogy jogalapot teremt az Európai Unióról szóló szerződés VI. címe alapján a kijelölt hatóságok és az Europol számára a VIS-hez történő hozzáféréshez."

15 E határozat (13) és (15) preambulumbekezdése a következőképpen szól:

„(13) E határozat a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyeknek alkalmazásában az Egyesült Királyság a […] 2000/365/EK […] határozatnak megfelelően nem vesz részt. Az Egyesült Királyság ezért nem vesz részt ennek a határozatnak az elfogadásában, az az Egyesült Királyságot nem kötelezi, és rá nézve nem alkalmazandó.

[…]

(15) Ugyanakkor az Európai Unió tagállamainak bűnüldöző hatóságai közötti, információ és bűnüldözési operatív információ cseréjének leegyszerűsítéséről szóló, 2006. december 18-i 2006/960/IB tanácsi kerethatározat (HL L 386, 89. o.) értelmében a VIS-ben tárolt információkat az Egyesült Királyság és Írország számára eljuttathatják azon tagállamok illetékes hatóságai, amelyeknek a kijelölt hatóságai e határozat értelmében hozzáféréssel rendelkeznek a VIS-hez. Az Egyesült Királyság és Írország nemzeti vízumnyilvántartásában tárolt információk kiadhatók más tagállamok bűnüldöző hatóságai részére. A schengeni vívmányokban való részvételük jelenlegi helyzetéből fakadóan az Egyesült Királyság és Írország központi hatóságainak a VIS-hez való bármilyen közvetlen hozzáférési formájához a Közösség és e tagállamok közötti megállapodás lenne szükséges, amelyet esetlegesen egyéb, a hozzáférés feltételeit és eljárásait részletező szabályok egészítenének ki.”

16 A 2008/633 határozat (16) preambulumbekezdése értelmében a határozat a Tanács, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között megkötött, az utóbbiaknak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás értelmében a schengeni vívmányok azon

rendelkezéseinek továbbfejlesztését jelenti, amelyek az 1999/437 határozat 1. cikkének B. pontjában említett terület hatálya alá tartoznak.

17 A 2008/633 határozat (17) preambulumbekezdése értelmében a határozat az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között megkötött, utóbbinak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás – amelynek aláírását a 2004. október 25-i 2004/849/EK tanácsi határozattal (HL L 368., 26. o.) hagyták jóvá – értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését jelenti, amelyek az 1999/437/EK határozat 1. cikkének B. pontjában említett terület hatálya alá tartoznak, összefüggésben a 2004/849 határozat 4. cikkének (1) bekezdésével.

18 A 2008/633 határozat 1. cikke értelmében:

„Ez a határozat megállapítja azon feltételeket, amelyek mellett a tagállamok kijelölt hatóságai és az Európai Rendőrségi Hivatal (Europol) a terrorcselekmények és egyéb súlyos bűncselekmények megelőzése, felderítése és kivizsgálása érdekében betekintés céljából hozzáférhetnek a vízuminformációs rendszerhez.”

19 E határozat „Fogalommeghatározások” címet viselő 2. cikke (1) bekezdésének e) pontja kimondja, hogy az említett határozat értelmében kijelölt hatóságok a tagállamoknak terrorcselekmények vagy egyéb súlyos bűncselekmények megelőzéséért és felderítéséért és kivizsgálásáért felelős, és a tagállamok által a 3. cikk értelmében kijelölt hatóságai.

20 A 2008/633 határozat 3. cikkének (3) és (5) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(3) Minden tagállam kijelöli azt/azokat a központi hozzáférési ponto(ka)t, amelye(ke)n keresztül a hozzáférés történik. […]

(5) Nemzeti szinten valamennyi tagállam listát készít a kijelölt hatóságokon belüli azon operatív egységekről, amelyek a központi hozzáférési pont(ok)on keresztül hozzáféréssel rendelkeznek a VIS-hez."

21 A 2008/633 határozat 4. cikke értelmében:

„(1) Amennyiben az 5. cikkben előírt feltételek teljesülnek, a 3. cikk (5) bekezdésében említett operatív egységek a VIS-hez való hozzáférés céljából indokolással ellátott írásban vagy elektronikus úton kérelmet [helyesen: írásban vagy elektronikus úton indokolással ellátott kérelmet] nyújtanak be a 3. cikk (3) bekezdésében említett központi hozzáférési pontokhoz. A hozzáférési kérelem kézhezvételét követően a központi hozzáférési pont(ok) megvizsgálja(ák), hogy az 5. cikkben előírt feltételek teljesülnek-e. Amennyiben valamennyi feltétel teljesül, a központi hozzáférési pont(ok) megfelelő felhatalmazással rendelkező személyi állománya feldolgozza a kérelmet. Azokat a VIS-adatokat, amelyekbe betekintettek, az adatbiztonságot nem veszélyeztető módon továbbítják a 3. cikk (5) bekezdésében említett operatív egységeknek.

(2) Kivételesen sürgős esetben a központi hozzáférési pont(ok) írásos, elektronikus úton továbbított vagy szóbeli kérelmeket is elfogadhat(nak). Ebben az esetben a központi hozzáférési pont(ok) azonnal feldolgozza(ák) a kérelmet, és csak utólag vizsgálja(ák) meg, hogy az 5. cikkben előírt valamennyi feltétel teljesül-e, ideértve azt is, hogy kivételesen sürgős eset állt-e fenn. Az utólagos vizsgálatot a kérelem feldolgozását követően indokolatlan késedelem nélkül el kell végezni."

22 E határozat 5. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„A kijelölt hatóságok betekintés céljából a hatáskörükön belül férhetnek hozzá a VIS-hez, amennyiben az alábbi feltételek teljesülnek:

a) a betekintés céljából való hozzáférés szükséges a terrorcselekmények vagy egyéb súlyos bűncselekmények megelőzése, felderítése vagy kivizsgálása céljából;

b) a betekintés céljából való hozzáférésre egy adott esetben szükség van;

c) megalapozottan feltételezhető, hogy a VIS-adatokba való betekintés érdemileg hozzájárul a szóban forgó bűncselekmények valamelyikének megelőzéséhez, felderítéséhez vagy kivizsgálásához."

23 Az említett határozat 7. cikke meghatározza az Europol VIS-adatokhoz való hozzáférésének feltételeit.

**A jogvita alapját képező tényállás**

24 2005. november 30-án az Európai Közösségek Bizottsága határozatjavaslatot terjesztett a Tanács elé [COM(2005) 600 végleges] a VIS-adatokhoz terrorcselekmények és egyéb súlyos bűncselekmények megelőzése, felderítése és kivizsgálása érdekében történő hozzáférés lehetővé tételéről.

25 A Tanács előtt zajló megbeszélések során Írország és az Egyesült Királyság kijelentették, hogy úgy vélik, jogosultak részt venni a VIS-adatokhoz való hozzáférésről szóló határozat elfogadásában és alkalmazásában, és – pontosabban – úgy vélik, hogy ez az intézkedés nem minősülhet a schengeni vívmányokon alapuló intézkedésnek. Azt is kijelentették, hogy még akkor is, ha ezt az intézkedést annak kellene tekinteni, úgy vélik, hogy a jogalap nem tartozik a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumokra vonatkozó schengeni vívmányok hatálya alá, illetve hogy az nem igazolja az említett intézkedésből történő kizárásukat. Kijelentették, hogy következésképpen számukra közvetlen és teljes hozzáférést kell biztosítani a VIS-hez.

26 2008. június 23-án a Tanács elfogadta a 2008/633 határozatot, anélkül hogy az Egyesült Királyság részt vehetett volna annak elfogadásában.

27 Az Egyesült Királyság – mivel úgy vélte, hogy kizárása lényeges eljárási követelmények megsértését és/vagy az EU-Szerződés megsértését jelenti az EU 35. cikk (6) bekezdésének értelmében – a jelen keresetet terjesztette elő.

**A felek kereseti kérelmei és a Bíróság előtti eljárás**

28 Az Egyesült Királyság azt kéri, hogy a Bíróság:

– semmisítse meg a 2008/633 határozatot;

– tartsa fenn e határozat joghatásait, kivéve, amennyiben az kizárja az említett tagállamnak a határozat alkalmazásában való részvételét, és

– kötelezze a Tanácsot a költségek viselésére.

29 A Tanács a kereset elutasítását és az Egyesült Királyságnak a költségek viselésére való kötelezését kéri.

30 A Bíróság elnöke 2009. április 16-i és 2009. július 14-i végzésével engedélyezte a Bizottságnak, illetve a Spanyol Királyságnak, hogy a Tanács kereseti kérelmeinek támogatása végett beavatkozzanak.

**A keresetről**

*A felek érvei*

31 Az Egyesült Királyság a 2008/633 határozat megsemmisítésére irányuló kérelmének alátámasztása érdekében azt állítja, hogy a határozat nem azon schengeni vívmányok rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek alkalmazásában nem vesz részt – azaz nem a közös vízumpolitika továbbfejlesztését képezi –, hanem rendőrségi együttműködésre vonatkozó intézkedés, amint az többek között a jogalap – azaz az EU 30. cikk (1) bekezdése b) pontjának, valamint az EU 34. cikk (2) bekezdése c) pontjának – Tanács általi megválasztásából is kitűnik. Az Egyesült Királyság továbbá kijelenti, hogy a Bizottság eredeti javaslatában úgy vélte, hogy a határozattervezet nem a közös vízumpolitika hatálya alá tartozik, hanem az más célokat szolgál,

így pedig a Bizottság előírta Írország és az Egyesült Királyság részvételét e határozat kidolgozásában.

32 Az Egyesült Királyság azzal érvel, hogy a 2008/633 határozat nem határozza meg a schengeni vívmányok azon rendelkezéseit, amelyek továbbfejlesztésére irányul. Sem e határozat célkitűzése, sem pedig tartalma – amelyeket a Bíróság ítélkezési gyakorlata értelmében alapul kell venni ahhoz, hogy valamely jogi aktust a schengeni jegyzőkönyv 5. cikkének (1) bekezdése szerinti, a schengeni vívmányokon alapuló javaslatnak vagy kezdeményezésnek lehessen tekinteni – nem bizonyítja, hogy az említett határozatot e vívmányok közös vízumpolitikával kapcsolatos rendelkezései továbbfejlesztésének tekinteni. A határozat 1. cikkéből ugyanis kitűnik, hogy a határozat azon feltételek meghatározására irányul, amelyek mellett a kijelölt hatóságok és az Europol a – közös vízumpolitikával semmilyen kapcsolatban nem álló – terrorcselekmények és egyéb súlyos bűncselekmények megelőzése, felderítése és kivizsgálása érdekében betekintés céljából hozzáférhetnek a VIS-hez. Különösen a 2008/633 határozat (2) és (3) preambulumbekezdéséből, valamint 5. cikke (1) bekezdésének a) pontjából és 7. cikkéből kitűnik, hogy annak célja az, hogy a vízumhatóságok által a VIS-be bevitt információk bűnüldöző hatóságokkal és az Europollal való megosztása révén hozzájáruljon a belső biztonsághoz és a terrorizmus elleni küzdelemhez. Ezenfelül – tartalmát illetően – az említett határozat a VIS-hez való hozzáférésre irányuló eljárásra vonatkozik, és semmilyen módon nem kapcsolódik a közös vízumpolitikához.

33 Az Egyesült Királyság véleménye szerint, noha a VIS-rendelet és a 2008/633 határozat egymást ki is egészíthetik, azok jogilag elkülönülnek, és mindegyiket külön kell értékelni a Bíróság ítélkezési gyakorlatában kialakult szempontok alapján annak megállapítása érdekében, hogy a schengeni vívmányokon alapuló jogi aktusról van-e szó. E szempontok alkalmazása már önmagában is a schengeni vívmányok egységességének biztosítását szolgálja. Még ha a 2008/633 határozat célja a VIS-rendelet kiegészítése is, akkor sem feltételezhető, hogy ez a határozat a schengeni vívmányokon alapuló jogi aktus.

34 Ezen túlmenően a 2008/633 határozat jogalapját az EU-Szerződés VI. címe alá tartozó rendelkezések alkotják, amely cím a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködésre vonatkozik. Ennélfogva ez a határozat nem képezheti egyszersmind az EK-Szerződés IV. címében szereplő közös vízumpolitika továbbfejlesztését. Ha azonban ez lenne a helyzet, úgy az említett határozatot – jogalapjainak téves jellege miatt – meg kellene semmisíteni.

35 Végül az Egyesült Királyság pontosítja, hogy nem ütközik sem gyakorlati, sem pedig jogi nehézségbe a VIS-ben való részleges részvétele, hogy a 2008/633 határozatban előírt célokból a VIS-adatokhoz való hozzáférése semmivel sem veszélyezteti jobban a rendszer egységességét, mint az Europol részére biztosított hozzáférés, valamint hogy keresetével egyáltalán nem az Izlandi Köztársaságnak, a Norvég Királyságnak, valamint a Svájci Államszövetségnek a VIS-hez a rendőri hatóságok általi hozzáférésről szóló határozat alkalmazásában való részvételét kívánja kifogásolni.

36 A Tanács azt állítja, hogy a 2008/633 határozatot helyesen minősítette a schengeni vívmányok valamely területe továbbfejlesztésének, amelyet – viszonylag elnagyoltan – az 1999/437 határozat 1. cikkének B. pontja tartalmaz, de ami önmagában nem dönti el azt a kérdést, hogy az elfogadása alapjául szolgáló megfelelő jogalap az EK-Szerződés IV. címében vagy az EU-Szerződés VI. címében keresendő-e.

37 A 2008/633 határozatnak mind az (1), (3) és (5) preambulumbekezdéséből, mind az 1. cikkéből ugyanis az tűnik ki, hogy annak célja a VIS-rendelet azon feltételek meghatározása révén történő kiegészítése, amelyek mellett – a terrorcselekmények és egyéb súlyos bűncselekmények megelőzése, felderítése és kivizsgálása érdekében – a kijelölt hatóságok hozzáférhetnek a VIS-be az illetékes vízumhatóságok által korábban már bevitt és abban tárolt adatokhoz. Ami az említett határozat tartalmát illeti, annak rendelkezései arra kötelezik a tagállamokat, hogy jelöljék ki azokat a hatóságokat, amelyek a VIS-hez hozzáféréssel fognak rendelkezni, valamint azokat a központi hozzáférési pontokat, amelyeken keresztül a VIS-be való betekintésre sor kerül. E

rendelkezések határozzák meg az alkalmazandó eljárásokat, valamint azokat a feltételeket, amelyeknek a betekintés engedélyezéséhez teljesülniük kell.

38 A Tanács tehát azzal érvel, hogy az e célnak és e tartalomnak megfelelő jogalap az EU 30. cikk (1) bekezdésének b) pontja, mivel a 2008/633 határozat a VIS-ben szereplő információk kijelölt hatóságok általi feldolgozására és elemzésére vonatkozik, az adatcserét, -gyűjtést, illetve -tárolást azonban nem érinti. Nem foglalkozik továbbá sem a vízum kiadásával kapcsolatos, az EK-Szerződés IV. címében szabályozott eljárásokkal és feltételekkel, sem pedig az e címben említett, illetékes szolgálatok közötti együttműködéssel, ekként pedig nem tartozhat sem az EK 62. cikk (2) bekezdése b) pontjának ii. alpontjában, sem pedig az EK 66. cikkben szereplő rendelkezések hatálya alá. Ily módon az EU 47. cikket nem sértették meg. A jelen esetben alkalmazott megközelítés szintén megfelel a szokásos gyakorlatnak.

39 A 2008/633 határozatnak a vízumok területén a schengeni vívmányok továbbfejlesztéseként való minősítését illetően a Tanács hangsúlyozza az e határozat és a VIS-rendelet közötti kapcsolat jelentőségét, amely rendelet olyan, kizárólag egyféle adatokat tartalmazó, egységes integrált rendszert hozott létre, amelynek célja az Unió vízumpolitikájának egységes végrehajtása, és amely kijelöli saját fő felhasználóját, jelesül az ebben a politikában részt vevő tagállamok vízumügyekben és a határellenőrzés terén hatáskörrel rendelkező hatóságait. Még ha e rendszer rendelkezik is a valamely tagállam belső biztonságát fenyegető veszélyek megelőzésének elősegítéséhez hasonló, másodlagos célkitűzésekkel, a VIS-rendelet biztosítja, hogy a rendőrségi hatóságok információhoz való hozzáférése összeegyeztethető legyen a rendszer általános céljával. Ennélfogva a 2008/633 határozat az említett rendelet jogi keretébe illeszkedik, amellyel együtt olyan csomagot alkot, amely csomag a vízumok területén a schengeni vívmányok egységessége megőrzésének céljából e vívmányok továbbfejlesztését képezi, amint az az 1999/437 határozat 1. cikkének B. pontjában szerepel.

40 A Tanács továbbá azt állítja, hogy még akkor is, ha a valamely jogi aktus schengeni vívmányok továbbfejlesztésének minősítésére vonatkozó, a Bíróság által az ítélkezési

gyakorlatban kidolgozott szempont hasonló jellegű is, mint amelyet valamely uniós jogi aktus jogalapjának meghatározására alkalmaznak, akkor sem azonos azzal, mivel annak figyelembe kell vennie e vívmányok egységessége megőrzésének szükségességét. Az Egyesült Királyság azzal, hogy a hangsúlyt a jogi aktus jogalapjának megválasztására vonatkozóan alkalmazott szempontra helyezi, és kizárólag annak céljára és tartalmára összpontosít, semmilyen módon nem veszi figyelembe ennek szükségességét.

41 A maga részéről a Bizottság osztja a Tanács jogalap megválasztásával kapcsolatos elemzését és azon érvelését, amely szerint a 2008/633 határozat olyannyira szorosan kapcsolódik a VIS-rendelethez, hogy annak a vízumok területén a schengeni vívmányok továbbfejlesztésének kell minősülnie, mivel az azáltal terjeszti ki és egészíti ki ezt a rendeletet, hogy lehetővé teszi a VIS-hez a kijelölt hatóságok és az Europol számára a terrorcselekmények és egyéb súlyos bűncselekmények megelőzése, felderítése és kivizsgálása érdekében, betekintés céljából történő hozzáférést. A Bizottság azzal érvel, hogy a VIS-rendelet 3. cikke – amely a fent említett célokból lehetővé teszi a VIS-adatokba való betekintést, és amely ekként a 2008/633 határozatra utal – nem alkalmazandó az Egyesült Királyságra. Következésképpen az említett határozat sem alkalmazandó az Egyesült Királyságra.

*A Bíróság álláspontja*

Az elsődleges jogalapról

42 Nem vitatott az, hogy az Egyesült Királyság a schengeni jegyzőkönyv 4. cikkének megfelelően azt kérte, hogy részt vehessen a schengeni vívmányok bizonyos rendelkezéseinek alkalmazásában, és erre a 2000/365 határozat alapján lehetőséget is kapott. Ezen az alapon az sem vitatott, hogy jóllehet az Egyesült Királyság részt vesz a schengeni vívmányok rendőrségi együttműködésre vonatkozó rendelkezései egy részének

alkalmazásában, nem vesz azonban részt e vívmányoknak a határellenőrzések megszüntetésére és a személyek mozgására – többek között a közös vízumpolitikára – vonatkozó rendelkezéseinek alkalmazásában.

43 A 2008/633 határozat (13) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy a Tanács úgy vélte, hogy a határozat a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek alkalmazásában az Egyesült Királyság nem vesz részt, és hogy ezért e tagállamnak nem kell részt vennie a határozat elfogadásában. Az említett határozat megsemmisítésére irányuló kérelmének alátámasztásához az Egyesült Királyság elsősorban azt állítja, hogy a Tanács a határozat ekkénti minősítésével tévesen alkalmazta a jogot.

44 Ennélfogva azt kell meghatározni, hogy a 2008/633 határozat a schengeni jegyzőkönyv 5. cikke (1) bekezdésének első albekezdésében említett, „a schengeni vívmányokon alapuló" azon „javaslatok és kezdeményezések" körébe tartozik-e, amelyek alkalmazásában az Egyesült Királyság nem vesz részt.

45 Ahhoz, hogy valamely uniós jogi aktus a schengeni jegyzőkönyv 5. cikkének (1) bekezdése értelmében vett, a schengeni vívmányokon alapuló javaslatnak vagy kezdeményezésnek minősüljön, a Bíróság úgy vélte, hogy – az ilyen jogi aktusok jogalapjának megválasztására vonatkozó szabályokhoz hasonlóan – annak olyan objektív elemeken kell alapulnia, amelyek alkalmasak a bírósági felülvizsgálatra, ilyen elemnek számít többek között a jogi aktus célja és tartalma (lásd a C-77/05. sz., Egyesült Királyság kontra Tanács ügyben 2007. december 18-án hozott ítélet [EBHT 2007., I-11459. o.] 77. pontját).

46 Mindazonáltal, amint azt a Bíróság kifejezetten megállapította, ez az érvelés csak analógia útján érvényes, ennélfogva pedig azt korlátok közé szorítja a schengeni vívmányok szerinti megerősített együttműködés sajátossága, amely azt foglalja magában, hogy azon rendszer egészét is figyelembe kell venni, amelybe az beilleszkedik.

47 A schengeni vívmányok szerinti megerősített együttműködés rendszere csupán a tagállamok egy részére vonatkozik, és azt foglalja magában, hogy a schengeni jegyzőkönyv 5. cikke (1) bekezdésének első albekezdése értelmében vett, a schengeni vívmányokon alapuló bármely javaslatnak vagy kezdeményezésnek összhangban kell állnia azon rendelkezésekkel, amelyek végrehajtására vagy továbbfejlesztésére hivatott, így az mind e rendelkezéseknek, mind pedig az e rendelkezéseket megalapozó elveknek az elfogadását feltételezi (a fent hivatkozott, Egyesült Királyság kontra Tanács ügyben hozott ítélet 61. pontja).

48 Ebből az következik, hogy valamely jogi aktus schengeni vívmányok területére tartozónak vagy azok továbbfejlesztését képezőnek való minősítése során figyelembe kell venni e vívmányok szükségszerű egységességét, valamint – esetleges alakulása esetén – ezen egységesség megtartásának szükségességét.

49 Ily módon különösen azt kell megjegyezni, hogy a schengeni vívmányok és jövőbeli továbbfejlesztésük egységessége azt foglalja magában, hogy az e vívmányok alkalmazásában részt vevő államok a megerősített együttműködés – amely létesítése a schengeni jegyzőkönyv 1. cikkében foglaltak szerint számukra megengedett – alakítása és elmélyítése során nem kötelesek különleges alkalmazkodási intézkedéseket előírni az ezen alakulás korábbi szakaszaival kapcsolatos intézkedések elfogadásában részt nem vevő többi tagállam számára.

50 Ami a 2008/633 határozat célját illeti, annak (2), (3), (4) és (6) preambulumbekezdéséből, valamint 1. cikkéből és 5. cikkének (1) bekezdéséből kitűnik, hogy annak célja lehetővé tenni azt, hogy a terrorcselekmények és egyéb súlyos bűncselekmények megelőzése, felderítése és kivizsgálása érdekében a tagállamok belső biztonságért felelős hatóságai és az Europol hozzáférjenek a VIS-hez. Egyedül e tekintetben irányul az említett határozat olyan célkitűzésekre, amelyek ilyenként a rendőrségi együttműködés hatálya alá tartoznak.

51 Ami a 2008/633 határozat tartalmát illeti, az vonatkozik egyrészt a VIS-be való betekintésre jogosult, a belső biztonságért felelős hatóságok tagállamok általi kijelölésének módjaira, másrészt pedig a fent említett célokra felhasznált adatokhoz való hozzáférésnek, azok közlésének és tárolásának feltételeire. Ily módon az említett határozat rendelkezéseit – elvileg – lehet úgy tekinteni, mint amelyek a rendőrségi együttműködés valamely formáját hozzák létre.

52 Mindazonáltal nem vitatott, hogy ezek a rendelkezések a VIS-hez való hozzáférést korlátozó feltételeket is tartalmaznak – amint azok a 2008/633 határozat 5. cikkének (1) bekezdésében és a VIS-rendelet 3. cikkében szerepelnek –, ami azt bizonyítja, hogy e rendelkezések alapvetően a vízumokra vonatkozó adatbázis kiegészítő alkalmazását szabályozzák, amelynek így elsődleges célja a határ- és belépés-ellenőrzésekkel függ össze, ekként pedig mindössze másodlagosan – egyszerű betekintés formájában – és kizárólag akkor nyitott rendőrségi együttműködési célokra, ha ez utóbbi nem kérdőjelezi meg annak fő alkalmazását.

53 Ezen túlmenően azt is meg kell állapítani, hogy a 2008/633 határozat szorosan kapcsolódik a VIS-rendelethez – amelynek a határozat e tekintetben a végrehajtását képezi –, így pedig az EK-Szerződés IV. címén alapuló közös vízumpolitikához is.

54 A 2008/633 határozattal létrehozott együttműködés – sem funkcionális, sem pedig anyagi szempontból – nem létezhet a VIS-től függetlenül, amely nem vitatott módon, és az alapjául szolgáló 2004/512 határozathoz és VIS-rendelethez hasonlóan, a közös vízumpolitikával kapcsolatos schengeni vívmányok hatálya alá tartozik.

55 Ezzel összefüggésben azt is meg kell állapítani, hogy a VIS-hez való, a 2008/633 határozatban a belső biztonságért felelős hatóságok számára engedélyezett közvetlen hozzáférés a gyakorlatban csak azon tagállamok hatóságai számára lehetséges, amelyek rendelkeznek a VIS-hez a VIS-rendelet 3. cikkének (2) bekezdésében említett

központi hozzáférési pontokkal, azaz kizárólag azon tagállamok hatóságai számára, amelyek részt vesznek a schengeni vívmányok közös vízumpolitikára vonatkozó rendelkezéseinek alkalmazásában.

56 A jelen ügyben az Egyesült Királyságnak a VIS-rendelettel lehetővé tett és a 2004/512 határozattal létrehozott betekintési mechanizmushoz való közvetlen hozzáférésen keresztüli részvétele – amint az a 2008/633 határozat (15) preambulumbekezdéséből is kitűnik – e tagállam vonatkozásában különleges intézkedéseket tett volna szükségessé, mivel az nem vesz részt a VIS-ben és nem rendelkezik azzal a nemzeti interfésszel, amely lehetővé teszi a VIS-ben részt vevő valamennyi tagállam számára a rendszerrel való kommunikációt.

57 Következésképpen a 2008/633 határozatot a közös vízumpolitikára vonatkozó schengeni vívmányok területére tartozónak kell minősíteni.

58 Ezenfelül, ha a 2008/633 határozatot nem e közös politika valamely alkotóelemének, hanem a rendőrségi együttműködésre vonatkozó puszta intézkedésnek kellene tekinteni, akkor valamennyi tagállam számára lehetővé tenné, hogy ily módon részt vegyen a VIS-be való betekintés részletes szabályainak meghatározásában még akkor is, ha a tagállamok némelyike nem vett részt az elveknek a vízumokra vonatkozó adatbázis létrehozását megelőző meghatározásában, nem köteles a hozzá beérkezett valamennyi vízumkérelem adatait bevinni a rendszerbe, és nem is járul hozzá e rendszer kezeléséhez és finanszírozásához. Ez a megközelítés továbbá az Izlandi Köztársaságnak, a Norvég Királyságnak és a Svájci Államszövetségnek a 2008/633 határozatban előírt célokból a VIS-be való betekintésre szolgáló mechanizmusból történő kizárását eredményezné, miközben e tagállamok részt vesznek annak létrehozásában – miután elfogadták annak elveit –, és hozzájárulnak az adatbázis finanszírozásához. E feltételek mellett az említett határozatot lényegét tekintve a közös vízumpolitikához kapcsolódónak kell tekinteni, ettől eltérően pedig nem lehet minősíteni magának a VIS egységességének megkérdőjelezése nélkül.

59 A fentiekből az következik, hogy még akkor is, ha nem vitatható, hogy a 2008/633 határozat rendőrségi együttműködéssel kapcsolatos célkitűzések elérésére törekszik, ez a körülmény – a határozatot jellemző egyéb objektív tényezők összességére tekintettel – nem zárja ki azt, hogy úgy lehessen tekinteni, hogy a határozat a schengeni vívmányok közös vízumpolitikára vonatkozó rendelkezéseit továbbfejlesztő intézkedésnek minősül.

60 Egyebekben az sem vitatott – amint az a jelen ítélet 42. pontjában már megállapításra került –, hogy az Egyesült Királyság nem vesz részt a schengeni vívmányoknak a határellenőrzések megszüntetésére és a személyek mozgására – többek között a közös vízumpolitikára – vonatkozó rendelkezéseinek alkalmazásában.

61 Valamely tagállam részvételére a schengeni jegyzőkönyv 5. cikkének (1) bekezdésén alapuló intézkedés elfogadásában – a jelen ítélet 47. pontjában említetteknek megfelelően – a schengeni vívmányok szerinti megerősített együttműködési rendszert illetően csak akkor kerülhet sor, ha e tagállamot köti a schengeni vívmányoknak az a területe, amelyhez az elfogadandó intézkedés tartozik, vagy amelynek a továbbfejlesztését jelenti (a fent hivatkozott, Egyesült Királyság kontra Tanács ügyben hozott ítélet 62. pontja).

62 Következésképpen a Tanács nem alkalmazta tévesen a jogot akkor, amikor úgy vélte, hogy a 2008/633 határozat a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztése, amelyek alkalmazásában az Egyesült Királyság nem vesz részt, és amikor megtagadta e tagállamnak a határozat elfogadásában való részvételét.

A másodlagos jogalapról

63 Keresetlevelében az Egyesült Királyság másodlagosan azt állítja, hogy abban az esetben, ha a 2008/633 határozatot a közös vízumpolitika továbbfejlesztésének kell tekinteni, ugyanúgy meg kell azt semmisíteni azért, mert ez esetben azt tévesen fogadták el az EU 30. cikk (1) bekezdésének b) pontja és az EU 34. cikk (2) bekezdésének c) pontja alapján, amelyek – az EU-Szerződés VI. címén belül – a rendőrségi együttműködés terén megvalósítandó közös fellépést szabályozzák.

64 Az a kérdés azonban, hogy valamely intézkedés a schengeni vívmányok továbbfejlesztését képezi-e, különbözik attól a kérdéstől, hogy e továbbfejlesztésnek jogszerűen mely jogalapra kell épülnie. Minden egyes uniós jogi aktusnak ugyanis a Szerződések valamely olyan rendelkezésén kell alapulnia, amely az uniós intézményeket a jogi aktus elfogadására vonatkozó hatáskörrel ruházza fel.

65 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint egy közösségi jogi aktus jogalapja megválasztásának olyan objektív elemeken kell alapulnia, amelyek alkalmasak a bírósági felülvizsgálatra, ilyen elemnek számít többek között a jogi aktus célja és tartalma (lásd a C-440/05. sz., Bizottság kontra Tanács ügyben 2007. október 23-án hozott ítélet [EBHT 2007., I-9097. o.] 61. pontját, valamint a C-301/06. sz., Írország kontra Parlament és Tanács ügyben 2009. február 10-én hozott ítélet [EBHT 2009., I-593. o.] 60. pontját).

66 E tekintetben az Egyesült Királyság által a másodlagosan előterjesztett jogalapjának alátámasztására felhozott érvelés csak akkor lenne elfogadható, ha pontosan megegyeznének az uniós jogi aktus jogalapjának meghatározására alkalmazott szempontok és azok a szempontok, amelyek alapján valamely ilyen jogi aktust a schengeni vívmányokon alapuló javaslatnak vagy kezdeményezésnek lehet minősíteni. A jelen ítélet 47–49. pontjában kifejtettekből azonban az következik, hogy nem ez a helyzet.

67 Következésképpen, mivel a Tanács a schengeni vívmányokat kívánta továbbfejleszteni oly módon, hogy jól meghatározott feltételek mellett lehetővé teszi a VIS rendőrségi együttműködés céljaiból való használatát, a Tanácsnak ennek megtételéhez az EU-Szerződés azon rendelkezései alapján kellett eljárnia, amelyek feljogosítják a rendőrségi együttműködés terén a jogalkotásra.

68 Amint tehát az a jelen ítélet 50. és 51. pontjából következik, a 2008/633 határozat céljára és tartalmára tekintettel nem úgy tűnik, hogy a Tanács kifejezetten az említett határozat jogalapjának megválasztását illetően tévesen vélte úgy, hogy az a rendőrségi együttműködés területére tartozik. Ezenfelül az Egyesült Királyság által az elsődlegesen előterjesztett jogalapjának alátámasztására előadott érve megerősíti e választás megalapozottságát.

69 Ennélfogva az Egyesült Királyság által a másodlagosan előterjesztett jogalap alátámasztására felhozott egyetlen érv tükrében e jogalapot szintén el kell utasítani.

70 Így az Egyesült Királyság 2008/633 határozat megsemmisítése iránti kereseti kérelmeinek nem lehet helyt adni, amiből az következik, hogy a Bíróság nem határozhat e tagállamnak az említett határozat joghatásainak fenntartása iránti kereseti kérelméről.

71 E feltételek mellett az Egyesült Királyság keresetét el kell utasítani.

**A költségekről**

72 Az eljárási szabályzat 69. cikkének 2. §-a alapján a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Az Egyesült Királyságot, mivel pervesztes lett, a Tanács kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére. Ugyanezen eljárási szabályzat 69. cikke 4. §-ának első bekezdése értelmében az eljárásba beavatkozó tagállamok és intézmények maguk viselik saját költségeiket.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nagytanács) a következőképpen határozott:

**1) A keresetet elutasítja.**

**2) A Bíróság Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságát kötelezi a költségek viselésére.**

**3) A Spanyol Királyság és az Európai Bizottság maguk viselik saját költségeiket.**

Aláírások